

Το Τέλος της Obamania;

“A man who procrastinates in his choosing will inevitably have his choice made for him by circumstance”. Hunter s Thompson, “The Proud Highway”

Μήπως έχουμε ξεχαστεί; Θα ρώταγε κάποιος που είχε πέσει για ύπνο το 1995 και ξύπναγε στο σήμερα. Ο Obama έχασε τις εκλογές;

Κάπου ανάμεσα σε ένα μετααύριο και σε ένα προαύριο, ο πρόεδρος Barack Obama έχασε τις ενδιάμεσες εκλογές κι ενώ θα υποστήριζε κάποιος ότι δεν τον αφορούσαν άμεσα, [η νίκη του Ρεπουμπλικανικού κόμματος έθεσε τις νέες ισορροπίες στο Κογκρέσο.](#)

Σύμφωνα με το Pew Research, τα ποσοστά αποδοχής του Αμερικάνου προέδρου έχουν [πέσει στο 40%](#), τα [2/3 των ψηφοφόρων δεν πιστεύουν πλέον στην πολιτική](#) που ασκεί το κόμμα ενώ η [συμμετοχή του κόσμου](#) στις ενδιάμεσες εκλογές ήταν λιγότερη από κάθε άλλη χρονιά.

Το Ρεπουμπλικανικό κόμμα, μετά από 8 χρόνια απουσίας κυριάρχησε και στα δύο νομοθετικά σώματα. Με ηγέτη τον Mitch McConnell εξασφάλισε την πλειοψηφία τόσο στην Γερουσία όσο και στην Βουλή των Αντιπροσώπων ανατρέποντας τον συσχετισμό δυνάμεων στη Γερουσία. Παρά την σκληρή πολιτική του Ρεπουμπλικανικού κόμματος, αναφορικά με τις μεταρρυθμίσεις του Obama στο τομέα της δημόσιας υγείας και στο μεταναστευτικό, ο McConnell τόνισε ότι το δικομματικό σύστημα των ΗΠΑ [δεν προϋποθέτει μια “συνεχή διαμάχη” μεταξύ των Δημοκρατικών και των Ρεπουμπλικάνων.](#)

Στην ίδια ράγα επικοινωνιακής πολιτικής, ο [Barack Obama συνεχάρη τους Ρεπουμπλικάνους νικητές](#), επαινώντας τις καλές προεκλογικές τους εκστρατείες, καθώς επίσης δεσμεύθηκε ότι θα συνεργασθεί εποικοδομητικά με τη νέα νομοθετική εξουσία ενώ

ανέφερε ότι έχουν σημαντικό νομοθετικό έργο μπροστά τους για τα τελευταία δύο χρόνια της θητείας του.

Με στόχο τις προεδρικές εκλογές του 2016 και ακολουθώντας μια ρεφορμιστική πλέον στάση απέναντι στην πολιτική σκακιέρα, το Ρεπουμπλικανικό κόμμα αναμένει μέχρι να ολοκληρωθεί η δεύτερη και τελευταία διετία του Barack Obama ώστε να αναμετρηθούν εκ νέου με τους Δημοκρατικούς και μάλλον [απέναντι στην υποψήφια Hillary Clinton](#).

Χαρακτηριστικό των φετινών ενδιάμεσων εκλογών είναι ότι καταχωρούνται ήδη [ως οι πιο ακριβές στην αμερικανική ιστορία](#), με τους Ρεπουμπλικάνους να έχουν ευνοηθεί από τα ιδιωτικά κεφάλαια, κυρίως μέσα από αδήλωτες πολιτικές χρηματοδοτήσεις. Η πρακτική της χρηματοδότησης επικράτησε, στο πλαίσιο του δικαιώματος στην ελευθερία της έκφρασης, όταν θεσμοθετήθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ, κρίνοντας το 2010 ότι είναι συνταγματικά θεμιτό. Έτσι, επιχειρηματικοί κολοσσοί και δισεκατομμυριούχοι επενδυτές έχουν την δυνατότητα να υποστηρίξουν χρηματικά υπέρ ή κατά πολιτικών υποψηφίων.

Παράλληλα, και συνεχίζοντας την λούπα της πολιτικής δυναστείας, οι ενδιάμεσες εκλογές θεωρούνται το εναρκτήριο λάκτισμα για την πολιτική καριέρα όσων ανήκουν στα πολιτικά "τζάκια". Φέτος, το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο Ρεπουμπλικανός [υποψήφιος στο Τέξας George Prescott Bush](#), γιος του πρώην κυβερνήτη της Φλόριντα (κι επίδοξου προεδρικού υποψηφίου των GOP το 2016) Jeb Bush, ανιψιός του πρώην προέδρου George W. Bush κι εγγονός του επίσης πρώην προέδρου George H. W. Bush του πρεσβύτερου.

"Η ιστορία είναι ένας εφιάλτης από τον οποίο προσπαθώ να ξυπνήσω" έγραφε ο James Joyce και η επανάληψη των πολιτικών επιχειρημάτων λυγίζει και τους πιο δυνατούς! Με όλα τα προβλήματα του 20ου αιώνα να παραμένουν ανοιχτά και σε σημαντική έξαρση (βλέπε, Έμπολα, φασισμός, πείνα-κατάθλιψη-βομβαρδισμοί-εμφύλιοι-οικολογία-ανεργία] το σημαντικό θέμα είναι ότι ο Obama έχασε την Γερουσία.

Obamacare λοιπόν για άλλα δύο χρόνια και wild west.

Άραγε, τί αιώνα κάνει έξω; ¹

1 Σεμινάρια της Τετάρτης, αρχικό πρόγραμμα <https://www.google.gr/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0CB4QFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.anthropology.gr%2Fen%2Fnode%2F254&ei=p0VbVJbnMYGw7AbWqIDoCg&usg=AFQjCNGRu-mY1Fbi7vX0MukI2-JYjWU7s0&sig2=xYncRFjovVEz0x5ap7l25Q>